

«Նախ յառաջ ուտեն եւ կամ այլ ինչ բան-
ջար. եւ զկնի ան՝ ամենալ իշո մեղրով.
քանզի սեղանօրհնէքն այս է երիկունս
խթման»:

Որբելեան հինգ նաւակատիք կը հա-
շուէ, երկու մեծ տօնից յիշեալ ճրագա-
լոյցներէն զատ՝ Աստուածածնի, Խնչի եւ
Վարդավառի նախընթաց օրերն ալ անոնց
մէջ դասելով, եւ ըսելով՝ թէ հինգն ալ
մի եւ նոյն կերպով կը պահուէին, բաց
ի մսէ ամէն բան ուտուելով (ՀԿՃ. Է):

7. — Յիւնուեր: — Զատկին յաջորդող
յիսնօրէից մէջ, փոխանակ նախընթաց
քառասնօրեայ յարատեւ պահոց՝ բոլորո-
վին կը դադրէին շորեքշաբաթու եւ ուր-
բաթու պահքերը՝ հին սովորութեամբ,
որովհետեւ ամէն օր տօն էր: «Ի զատ-
կէն մինչեւ ցվերացումն Տեառն, կ'ըսէ
Մանգակունին, կիւրակէ կոչի» (109). եւ
թէ այս պատճառաւ իսկ «օրէն է զուր-
բաթն եւ զշորեքշաբաթին իբրեւ զկիւ-
րակէն եւ զշաբաթն ուտել» (209): Նոյնը
կը հաստատէ Արշարունին եւս, ըսելով
թէ «Զկնի յարութեանն առանց պահոց
քառասնօրեայ վայելմամբ» կ'անցնէին
(ԺԳ): Եւ յաջորդաբար կը կրկնեն զայս՝
Խոսրովիկ, «Սակս ժողովոց» գրութիւնը
(Թղթ. 232), Սամ. Կամրջաձորեցին (Տօն.
Ե) եւ ուրիշներ: